

“Natura nu a trădat niciodată inima care a iubit-o.”

William Wordsworth

❖ Despre noi...

Foto: *Ruscus aculeatus*

Elaborarea unui Plan de Management presupune o activitate complexă de reglementare tehnico-administrativă ce include parcurgerea unor etape de lucru obligatorii conform prevederilor legislației de mediu. În acest sens, s-au realizat demersuri încă din faza consecutivă constituirii parcului natural, urmărindu-se asigurarea conformității cu legislația de mediu aflată în permanent proces de actualizare. Astfel, în conformitate cu prevederile OUG nr. 57/2007, cu completările și modificările ulterioare, aprobată prin Legea 49/2011, Legea 73/2015 și Legea 95/2016, articolul 21, planurile de management și regulamentele ariilor naturale protejate care au structuri de administrare special constituite, se elaborează de către administratorii acestora, prin consultarea consiliilor consultative de administrare, se avizează de către consiliile științifice și se aprobă de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului conform prevederilor legale în vigoare. Zona internă a Parcului Natural Comana a fost stabilită conform Art. 3. (3) din H.G. 2151/2004, documentul de instituire a regimului de arie naturală protejată.

Măsurile prevăzute în planul de management al parcului au fost elaborate astfel încât să țină cont de condițiile economice, sociale și culturale ale comunităților locale, precum și de particularitățile regionale și locale ale zonei, prioritate având însă obiectivele de management ale ariei naturale protejate.

Respectarea prevederilor planurilor de management și a regulamentului este obligatorie pentru administratorul ariei naturale protejate, pentru autoritățile care reglementează activități pe teritoriul acesteia, precum și pentru persoanele fizice și juridice care dețin sau care administrează terenuri și alte bunuri și/sau care desfășoară activități în perimetrul și în vecinătatea acesteia, inclusiv turiștii.

❖ Bujorul din Parcul Natural Comana

Bujorul de pădure (*Paeonia peregrina ssp. romanica*)

Foto: *Paeonia peregrina ssp. romanica*

Dintre speciile vegetale care au dobândit statut de protecție se menționează bujorul românesc (*Paeonia peregrina var. romanica*), considerat monument al naturii. La Comana bujorul apare în mai multe zone, însă densitatea cea mai mare o realizează în această rezervație, delimitată în apropierea localității Vlad Țepeș. Dintre speciile rare, considerate monumente ale naturii, *Crocus flavus Weston ssp. flavus* (brândușa galbenă) este o altă specie importantă identificată în „Padina Tătarului” alături de bujor. În România specia se află la limita nordică a arealului ei și este prezentă numai în partea sudică a țării.

Aproape toate țările lumii au una sau mai multe flori naționale, reprezentative pentru arealul geografic sau pentru cultura și tradițiile lor (SUA au trandafirul, fiecare stat având la randul său o alta floare care îl definește și reprezintă, Ungaria, Olanda sau Turcia au ales laleaua, poporul japonez are cireșul ornamental, scoțienii au floarea de scaiete, Franța irisul, Austria floarea de colț, Spania garoafa rosie iar canadienii au frunza de arțar drept “floare” națională plasând-o chiar pe drapel.)

Comunitatea Bujorul Românesc – The Romanian Peony a luat ființă în mai 2015 (inițiatori: Cristina Turnagiu Dagna și Andreea Tănăsescu) pentru a susține studiile și propunerile mediului academic românesc ce a inițiat demersul de a declara Bujorul - Floare Națională și Emblema florală a României. În susținerea acestui demers a fost inițiată în 5 mai 2015, de Ziua Mediului, Petiția pentru susținerea declarării Bujorului Românesc, Floarea națională și Emblema Florală a României.

❖ Stiați că....

Foto: *Saiga tatarica tatarica*

Saiga este singura antilopa care a trait pe teritoriu românesc. Cel mai faimos mamifer descris de Dimitrie Cantemir ca făcând încă parte din fauna Moldovei acelor timpuri, mai supraviețuiește astăzi doar în stepile kalmuce din Rusia, în Kazahstan și Mongolia. Oricât ar fi de greu de crezut, această antilopă cu înfățișare ciudată, **trăia în număr mare nu doar în câmpiile din Basarabia, Vaslui și Iași, ci și în Câmpia Bărăganului și stepile dobrogene.** Mai multe documente din secolul al XVI-lea atestă că era vânată și în zona Bucureștiului. Animalul era binecunoscut îndeosebi în Modova, unde vânătorii răzeși o denumeau neaoș, din tată-n fiu drept “oaie salbatică”, ceea ce dovedește că erau familiari cu animalul în cauză, încă dinainte ca triburile tătarăști, de la care antilopa moștenește denumirea de Saiga, să fi invadat țările române.